

AKO POLSKA GRENICOWA.

ROK II.

NR 37.

KRAKÓW, 6 PAŹDZIERNIKA 1944 R.-

WARSZAWA KATITULOWANA!

W 10-tym tygodniu walki Warszawa padła!

W dniu 3.b.m. ogłosił w swoim komunikacie gen. Bór: "Warszawa padła w 63 dniu walki po wyczerpaniu wszystkich środków. W dniu 2 października o godz. 20-tej umilkły ostatnie strzały".

Ostatnia, słabo już słyszalna audycja "Błyskawicy" brzmi: - "Warszawa nie istnieje. Pozostały tylko kupy gruzów i Polacy na nich walczący. Za parę lat przyjdą tu inni Polacy, którzy z tych gruzów odbudowywać będą nowe miasto, być może o tej samej nazwie. Powstałiśmy do walki nie dla Londynu, czy Washingtonu, ale dla Polski. Warszawa została zniszczona, ale stolica musiała złożyć królewską ofiarę w walce o wolność".

Polskie radio we wzrastającej audycji uociło upadek powstania w stolicy. "Niemcy Warszawy nie zdobędą, gdyż Warszawa nie istnieje. Są tylko kupy gruzów i groby... Walka rozpoczęta w 1939 r. i poprzez 9 tygodni walki samotnej stolicy trwać będzie aż do odzyskania wolności i Niepodległości Rzeczypospolitej Polskiej". Cytowano charakterystykę niemiecką ostatnich dni walk w Warszawie. Polacy wygłodnieli wypadają z ukryć podmiejskich kanałów i z ogniem w oczach rzucają się na Niemców z bronią w rękę jeśli ją posiadają i z pięściami jeśli jej nie mają.

Przemówienie P. Prezydenta Wł. Raczkiewicza:

"Stała się rzecz od kilku dni spodziewana, a jednak jakże bolesna. Warszawa padła w walce z przeważającą siłą wroga. Warszawa padła w chwili, gdy huk dział na wszystkich frontach świata głosi zbliżające się zwycięstwo. Spadł na nas cios niezaskuszony po latach walki, cudu męstwa i ogromu wysiłków. W obliczu tego nieszczęścia, w poczuciu pełnej odpowiedzialności, stwierdzam przed wami i przed światem, że wielka ofiara stolicy nie pójdzie na marne. Każdy musi tę wielką prawdę zrozumieć, że walka Warszawy dowiodła, iż nie ma ceny, którejbyśmy nie zapłacili za wolność i niepodległość, nie ma trudu któryby nas od niej odstraszył, nie ma siły którąby nas od walki powstrzymała. Warszawa padła, ale walka trwać będzie do chwili, gdy osiągnięte zostaną cele, które przyświecały nam we wrześniu 1939 r. - Warszawa padła. Upadek jej to klęska najwyższych wartości moralnych, bastionu ducha. Mówię do was, bojownicy Warszawy, jako Głowa Państwa i Zwierzchnik Sił Zbrojnych - spełniliście do końca waszą żołnierską powinność. Poległym składam hołd - żyjącym słowa najwyższego uznania".

Przemówienie prem. Mikołajczyka:

"W najcięższej walce z przeważającymi siłami wroga padło -- śródmieście, ostatni ośrodek oporu Warszawy. Było w nim zamknięte poza wojskiem około 200 tysięcy ludności cywilnej. Śródmieście poddało się po upadku Mokotowa - 27.9. i Żoliborza - 30.9., wobec ciężkich ataków Luftwaffe, po wyczerpaniu wszystkich środków do ży-

-cia i walki, wobec braku broni, żywności i lekarstw. Wczoraj, 2.10.1944 r. o godz. 20 padły ostatnie strzały obrońców stolicy. Podanie nastąpiło po oświadczeniu d-ctwa sowieckiego, że Warszawa może zostać zajęta dopiero po zupełnym jej okrażeniu. 63 dni walki, 63 dni wolności, 63 dni nadziei, że pomoc nadejdzie. Wszędzie od dnia 3.III., na odgłos zbliżania się wojsk sowieckich Polacy wychodzili z podziemi i chwytali za broń. W końcu lipca w pobliżu Warszawy toczą się walki Luftwaffe z lotnictwem sowieckim, miasto zostaje ewakuowane z Niemców, z zachodu poczynają zaciągać niemieckie posiłki wojskowe. 30 lipca huk dział sowieckich słychać z odległości 20 km. Dnia 1.VIII o godz. 15 wybuch miny pod niemiecką komendą miasta ogłasza początek powstania. W pierwszych dniach opanowane zostało prawie całe miasto i osiedla na Pradze. 5 i 6 toczą się walki o mosty i dworce. Niemcom chodzi o odbicie dróg przelotowych na mosty Poniatowskiego i Mierbedzia. Mają przejścia przez Wisłę zablokowane. Aby przeprowadzić się muszą budować mosty pontonowe. 10. sierpnia Niemcy zrzucają ulotki, pisane rzekomo przez aliantów, wzywające do zaprzestania oporu. Polacy nie dają im wiary, walczą dalej. Niemcy wprowadzają do walki wypchane dynamitem "Goliaty", miny powietrzne, bombardują miasto z wysokości dachów. Walczący zochodzą z gruzów w podziemia i kanały. Niemcy wprowadzają do walki granaty duszące. 11. ultimatum niemieckie Polacy odrzucają z pogardą. Idą w świat wezwania o pomoc: broń, żywność, lekarstwa, o bombardowanie lotnisk i linii dowozowych niemieckich. W walkach minął sierpień. Zaczyna się wrzesień. 4.9. zniszczona zostaje elektrownia i filtry. Walka toczy się bez wody i w ciemności. Walczą wszyscy. Kobiety, dzieci, starcy, bez różnicy stanu i poglądów politycznych. Pomoc z baz włoskich nie zaspokaja potrzeb. 9.9. sytuacja staje się krytyczna. 10.9. znowu po przerwie nadchodzi pomoc. 11. pojawia się lotnictwo sowieckie, 12-go natarcie na Pragę. Niedużo zrzuty sowieckie nocą z 13 na 14. Pierścień niemiecki zacieśnia się. 16-go przybywa z Włoch wielka wyprawa od kilku dni czekająca dobrej pogody. Lotnicy angielscy, polscy i pół-afrykańscy niosą Warszawie żywność, broń i lekarstwa. 20. września zostaje nawiązana łączność z marsz. Rokossowskim. Mimo to sytuacja staje się coraz cięższa. Zawodzą próby sforsowania Wisły. Niemcy nie napotykają samolotów ani ognia artylerii sowieckiej. Nacierają coraz mocniej. 27 pada Mokotów. 27 Warszawa zwraca się o pomoc do marsz. Rokossowskiego. Otrzymuje drobne zrzuty. 30 pada Żoliborz. Niemcy koncentrują ataki na śródmieście, gdzie zamkniętych jest blisko ćwierć miliona ludzi. I oto ci, którzy przez dwa miesiące byli wolni, którzy w chwili walki nie była oszczędzona katusza niepokoju o towarzyszy, którzy przed nimi podjęli walkę o niepodległość na wschodzie, idą znowu w mroki niewoli, gdy dla świata wstodzi słońce wolności.

Poległym hołd. Spoczywają pod gruzami. Z głębi serc, w których panuje smutek i żałoby, przysiegamy, że choć nie z naszej polskiej winy Warszawa padła, że dla Polaka nie ma ceny, którejby za prawdziwą niepodległość nie zapłacił. Przysiegamy, że mimo chmur, które się na Jej niebie gromadzą, Polska będzie wolna i potężna. Nie damy nic uszczuplić z tego kapitału, jaki walką zdobyliśmy. Każdy Polak, każdy żołnierz, marynarz, lotnik polski zapłaci Niemcom za to co Warszawie wyrządzili. Z zaciśniętymi pięściami i zębami tłumiąc wypuchy żalu, który nas dusi, pójdziemy naprzód do Ojczyzny. Żegnajcie, którzyście przeżyli, żegnajcie nie na długo. Dzień Wolności bliski!

GŁOSY PRASY.- 4.10. prasa londyńska na czołowych miejscach umiesz-
===== cza artykuły o Warszawie. "New Chronicle": "Foki wal-
ka trwa - o Warszawie będzie się mówić jak o Termopilach. Od paru-
tygodni Polacy walczyli, choć wiedzieli, że obronić ich może cud -
tylko. W początkach sierpnia Polacy sądzili, że bolszewicy wejdą -
do miasta. Wstrzymanie ofensywy sprawiło ich jakże rozczarowanie. I
dla nas było ciężkim zawodem to, że sowieci nie mogą sforsować tak
ważnego bastionu frontu wschodniego. Dzisiaj, gdy spokoj śmierci ze-
szedł na miasto, każdy przyznać musi, że Polska dała światu przy-
kład bohaterstwa".

Korespondent przy polskiej dywizji pancerniej frontu zach. pi-
sze: "Kiedy we wtorek w południe opuszczałem oddział - wieść o upa-
dku stolicy jeszcze nie dotarła. Żołnierze jednak zdawali sobie --
sprawę z powagi sytuacji. Z tym większą furją rzucili się na niem-
ców, wiedząc, że to ci sami, którzy niszczą Warszawę".

Radio londyńskie we wszystkich audycjach dla Europy przytoczyło długi komentarz na temat powstania. Są to dzieje epickiej walki. Komentarz stwierdza wysoki stopień organizacji powstania i wielkie sukcesy osiągnięte początkowo, gdy w rękach Polaków znajdowały się wszystkie mosty na Wiśle oraz główne arterie komunikacyjne.

"New York Times" stwierdza, że dopiero historycy będą mogli osądzić, czy decyzja podjęcia powstania była słuszna czy nie. Jedno pozostaje pewne, że jest to jeden z najbardziej bohaterских epizodów obecnej wojny.

Patrick Lacy, komentator radia londyńskiego mówi na temat upadku powstania: "Bohaterski wysiłek obrońców W-wy zakończył się - tragicznie. Łatwo mówić, że powstanie było przedwczesne. Być może - że z punktu widzenia ściśle wojskowego, jest to zarzut słuszny. -- Warszawa ma jednak za sobą 5 lat niemieckiej okupacji. Gdy powstanie wybuchło, wyzwolenie Warszawy wydawało się sprawą najbliżej przyszłości. Rosjanie mieli za sobą szereg sukcesów... Gdy - czołowe formacje dotarły do Wisły Niemcy zdołali się na najwyższy wysiłek i wszystkie formacje rzucili do kontrataków, które Rosjanie zatrzymały. Nie jest dziwnem, że Rosjanie nie zajęli Warszawy, lecz to, że w ogóle utrzymali tam swoje pozycje". Komentator przytacza podziękowanie prem. Michała Jęczyka i gen. Bora za pomoc udzieloną Warszawie. Przypomina również walki o Warszawę w 1939 roku.

UWAGA: Ze względu na najważniejszy dla nas fakt ostatnich dni: upadku stolicy - część serwisu poświęconą Warszawie przenosimy na pierwsze miejsce/---o---o---o---o---o---o---o---o---o---o---o---o---

000

I s t o t a j e d n o ś c i

Rok 1939 był rokiem naszej klęski dziejowej, ale też wielkie go triumfu narodu. Z pogromu poczęła się jedność i po chwilowym załamaniu duchowym wszyscy Polacy stanęli jak jeden mąż przy sztandarze niepodległości. Nie było u nas tak jak gdzie indziej walki dwuorientacyj, a przede wszystkim jednomyślność całego społeczeństwa sprawiła, że Niemcy nie zdołali nam narzucić żadnego marionetkowego rządu. Podziemne życie polskie niezwykle bujne i płodne popłynęło co prawda wielu nurtami, ale w sprawach zasadniczej wagi zawsze byliśmy razem. Dotyczyło to zwłaszcza dwa kapitalnych zagadnień: - stosunku do Rządu i wojska. Gen. Sikorski zdobył sobie niezwykłą popularność nie tylko swymi ideami i czynami, ale tym także, że miał za sobą cały naród. Kiedy tak niespodziewanie losy nam go zabrały, znów Polacy udowodnili swą dojrzałość, dając swym pełnym zaufaniem jego następców. Wśród piastujących teki w Londynie zachodzi

-dzą zmiany, bywają przesunięcia - lecz my wiemy, że skład Rządu - na miejscu, w Polsce, może się jeszcze zmienić i z całym naciskiem - podkreślamy swą solidarność z całym Rządem. Podobnie ma się rzecz z armią. Tylko luźne watahy nie poddały się komendzie Armii Krajowej - i tylko słabe grupki oddane obcym agenturom wyłamały się z szeregow. Cały naród uznaje jako najwyższą konieczność podporządkować się jedy - nie rządowi polskiemu w Londynie i jednej armii tej z Londynu kiero - wanej. Jedności tej nikomu nie udało się rozbić. Eksperyment lubels - ki minąłby zupełnie bez echa, gdyby za nim nie stała protekcja so - wiecka, a armia Berlinga bez przeszkód stanęłaby przy jeany sztandarze - gdyby nie zarory w postaci bolszewickich komisarzy działają - cych wśród polskich żołnierzy. Poza Rosją wszystkie państwa alianc - kie i neutralne uznają tylko Rząd Polski w Londynie, słusznie oce - niając, że jedynie ten rząd posiada pełne poparcie w umęczonej Pols - ce. I wschodni nasz sąsiad i zachodni nasz wróg w obliczu naszego - wyzwolenia tak chcą zamącić stosunki, aby Polska, na której istnie - nie oni muszą się zgodzić, wyszła z obecnej zawieruchy jak najslab - sza. Plany te można pokrzyżować tylko w jeden sposób. Nieustannie - dowodzimy czynem i słowem, że próżne są wszelkie zachody, bo stoimy i stać będziemy aż do odzyskania niepodległości przy rządzie pols - kim. Istota jedności narodowej wymaga, abyśmy się tej postawie - ani na moment nie sprzeniewierzyli. ---/K/

Z a g a d n i e n i e g r a n i c p o w o j e n n y c h

"Times", półoficjalny organ rządu brytyjskiego, zamieścił w -- dniu 20 września artykuł wstępny pod powyższym tytułem. Podajemy go w brzmieniu nadanym przez radio Londyn jako charakterystyczny i sym - ptomatyczny głos opinii, która niewątpliwie silnie oddziaływać be - dzie na tok rokowań pokojowych o ostateczne rozstrzygnięcie proble - mu pokonanych Niemiec.

Błędy pochód sprzymierzonych i stopniowe załamywanie się Nie - miec czynią zagadnienie zasad przyszłego pokoju aktualnymi. Jednym - z najpoważniejszych jest zagadnienie granic. Nie jest to wprowadzie - najpilniejszy problem po wojennej odbudowie i jego ostateczne rozwią - zanie może być odroczone na pewien okres czasu. Mimo tego nadaje -- się ono do rozpatrywania już dziś w nawiązaniu do konferencji nad - zasadami przyszłego pokoju, obradującej w Dumbarton-Oaks.

W roku 1919 podjęto pierwszą próbę oparcia rewizji granic nie - na przesłankach imperialistycznych, lecz na uwzględnieniu życzeń -- ludności. Postawiono wtedy zasadę samostanowienia narodów. Sposób - wprowadzenia tej zasady był zasadniczo słuszny, aczkolwiek już wte - dy zwracano uwagę na gospodarczą dezorganizację świata, jaka może - wynikać z rozrywania organizmów gospodarczych i odcinania okręgów - produkujących od rynków zbytu.

Dzisiaj przeciwstawia się zasadzie samostanowienia narodów wzglę - dy strategiczne, a o wspomnianej zasadzie niewiele się stosunkowo - mówi. Pominawszy kraje neutralne, to trudno byłoby wymienić chociaż - by pół tuzina granic, któreby nie były mniej lub więcej kwestionowa - ne i to głównie ze względów strategicznych. Karta Atlantyczna, która przewidywała, że rewizje terytorialne nie będą przeprowadzane wbrew - życzeniom zainteresowanej ludności, popada stopniowo w zapomnienie.

Nasuwa się pytanie, czy ta krytyka granic ze stanowiska strate - gicznego jest istotnie tak poważna, by zasada samostanowienia naro - dów miała pójść w cień. Gdyby brać na serio wszystkie nieodpowie - dzialne głosy na temat przesiedleń ludności, to oznaczałoby to de -

-portację 10 - 15 milionów ludzi. Tego rodzaju brutalna metoda muszę wstrząsnąć nawet sumieniami, których wrażliwość została stępiona przez obecną wojnę. Czy wobec takiej krytyki nie należałoby w ogóle porzucić zasady samostanowienia narodów?

Dwa argumenty przemawiają przeciwko temu: 1/ granice nie mogą już dziś być uważane za trwałe bastiony wojenne. W roku 1919 Ren uchodził za pierwszorzędną granicę strategiczną. Dzisiaj nawet największe rzeki nie stanowią przeszkody dla nowoczesnych formacji powietrznych i saperskich. W ciągu następnych 20-tu lat rzeki, góry i moczary staną się z punktu widzenia wojskowego w ogóle bezwartościowe. W obliczu tak szybkiego rozwoju techniki wojennej w ogóle sama idea granicy strategicznej nie może się utrzymać. 2/ Zrozumienie, że wszelki dobry rząd i stabilizacja polityczna zależą od zgody zai interesowanej ludności. Warunki pokojowe, które, zapoznając tę zasadę, próbowałyby narzucić wolę obcej ludności przez włączenie jej w granice innego narodu, czy też wysiedlenie, są może zrozumiałe w atmosferze namiętności wywołanych wojną, ale z chwilą, gdy te namiętności się uspokoją, to nawet obecne, a cóż dopiero późniejsze pokolenia nie podejmą ciężaru odpowiedzialności za tego rodzaju rozwiązanie. W ostatecznym wyniku byłoby ono równoznaczne z zadaniem ---- śmiertelnego ciosu pokojowi i bezpieczeństwu.

Do obu tych argumentów należy jeszcze dodać następny: 3/ W nowoczesnym świecie, którego charakterystyczną cechą jest współzależność, bezpieczeństwo narodowe w słabym tylko stopniu zależy od granic. Powołana do strzeżenia go armia międzynarodowa, która nie miałyby prawa przekraczania cudzych granic, nie przedstawiałaby wielkiej wartości. Nawet okupacja Niemiec, która jakkolwiekby długo --- trwała, z natury rzeczy musi być czasowa, zależy w skuteczności od obsadzenia baz strategicznych Niemiec oraz prawa swobodnego przemarszu przez różne kraje. Te dwa warunki są niezbędne dla zabezpieczenia się od strony Niemiec, a zarazem dowodzą, że znaczenie granic może być zredukowane do właściwej treści, tzn. rozgraniczenia państwowych kompetencji zgodnie z życzeniem ludności.

Jak wspomniano, międzynarodowe bezpieczeństwo zależy od tego, by organizacja, która ma je zapewnić, rozporządzała odpowiednią siłą. Angielsko-ros. sojusz zawarty na lat 20 jest ważnym wkładem w tej dziedzinie, a przekształcenie go w trwały sojusz dostarczy najtrwalszej podstawy do bezpieczeństwa międzynarodowego. To bezpieczeństwo nie jednak nie zyska przez drastyczne obcięcie granic Rzeszy ani rozczłonkowanie Niemiec. Najtrwalsze będzie takie rozwiązanie, które w możliwie największym stopniu rozwiązywać będzie wolę ludności."

W powyższej wypowiedzi, bodaj w pierwszej na ten temat w pół-oficjalnym piśmie, uderza zaprzeczenia ważności strategicznej granic, argumentu, którym ciągle posługują się Sowiety. Nie kto inny, tylko Sowiety w imię "Zabezpieczenia" od strony Rzeszy chcą włączyć nasze ziemie w obręb swych granic. Kwestie granic odsuwa autor na dalszy plan co do ważności, wobec trwałych sojuszów. Jaki jest najtrwalszy dla pokoju świata sojusz? Angielsko-rosyjski... Rozumiemy, że to zapewnienie dotyczy dziś najaktualniejszej kwestii: czy właśnie ten sojusz się utrzyma??

Niepokojący natomiast punkt stanowi krytyka przesiedleń i rozgraniczenia państwowych kompetencji zgodnie z życzeniami zamieszkałej ludności, oraz to że autor mówi o drastycznym odcięciu granic Rzeszy. Tem silniej musimy się upominać o nasze słuszne w tym względzie prawa. Ciekawi jesteśmy, jak na te same zagadnienia zareaguje Francja, w podobny jak i my sposób zainteresowana co do zachodnich granic Rzeszy.

Półurzędówka "Times" najwyraźniej stara się osadzić Rosję w -

miejscu z jej żadaniami i przejawia tendencje odsunięcia najdrastyczniejszych żądań granic na jak najdalszy termin. Gdyż w tym terminie decydujący los będą mieli już tylko Anglosasi.

-----000-----

Świeczki już zgaszono.

=====

Sprawa polska jest przekleństwem dla tych, którzy ją chcieli dawno usunąć z porządku dziennego. Dziś dąży się nią ginąca bestia niemiecka. Zemierzały to czasy, gdy zboleły obecnie Führer głosił, że Polska raz na zawsze przestała istnieć, a jego lokaj Frank wołał że ziemia może się zapaść i nikt Niemców z Polski nie usunie. Od jakiegoś roku mocno się nastroje zmieniły, a od paru miesięcy jeszcze bardziej.

Wygląda na to, że gdy tylko znalazła się jaka grupka Polaków idąca po linii polityki proniemieckiej, to mielibyśmy już od Hitlera i niemiecką "Polskę". Tak, już nie "ojczyznę" ziemie Polaków Gen. Gub. ale "Polskę". Sek w tym, że nie udało się znaleźć odpowiedzialnych Polaków, którzyby szli na lep obietnic niemieckich nieposzczyków. Był czas, kiedy usiłowano pozyskać na ten cel AGO. Frank plotł bajury o morelnym rządzie AGO w polskim społeczeństwie i może ten i ów wziął to na serio. Nie mniej nic z tych umizgów nie wyszło. Stędy zmęczony oko pana Franka spoczęło na fizykach i literatach. Stąd rozrzucany wszędzie/nawet w pewnych gabinetach publicznych/ "Przełom", stąd brednie radiowe popularyzatota fizyki, stąd po łoski o bliskiej już niemieckiej Polsce.

Redaktorzy "Przełomu" mocno się spośniali. Przychodzą, jak po-bożny na mszę po zgaszeniu świecek. Rozumiemy ambicje paru niezna-nych nikomu jednostek, które za cenę jednoniowej teki, choćby w -- "takim" rządzie i w "takiej" Polsce daliby nawet głowy, ale fatyga-ich jest mocno nieaktualna. Polska to nie hinduska wdowa, która -- chciałaby być spalona na jednym stosie z trupem trzeciej Rzeczy. Jak nie zgodzimy się nigdy na protektorat sowiecki, tak też udowodniliśmy w ciągu tych 5-ciu lat wojny, że nie pójdziemy nigdy na współpra-cę z Niemcami. Choć najczarniejsze chmury zasłają polskie niebo, -- choć los wymaga od nas dalszych trudów i poświęceń, w y t r w a -- m y i z v y c i ę ż y m y ! Z uśmiechem politowania możemy pa-trzeć na tych których zdewaliowane srebrniki niemieckie w ostatnim-momencie wojny sprowadziły na dno upadku moralnego... i nierozsądku. W dzisiejszej bowiem sytuacji, ten kto głosi hasło bratania się z - Niemcami jest już nie tylko zdrajcą i nikczemnikiem, ale również -- osłem dardanelskim...

---/K/

-----000-----

N a k a z y c h w i l i

=====

Strzec Konspiracji ! - Działania wojenne na ziemiach polskich nie - rozwijają się tak szybko, jak tego sposziewa- liśmy się dwa miesiące temu. Nasza sangwiniczny skłonność do pośpie-sznej, optymistycznej oceny sytuacji sprawia, że zapominamy w wielu wypadkach, że okupant jeszcze całą siłę siedzi u nas i stosuje ---- środki dalszego wyniszczania nas. Powraca policja i żandarmeria, -- a g-po tylko na bardzo krótką chwilę przerywa swą działalność. --- Aresztowania, wywóz do obozów, rozstrzelania dokonywane są w dal-szym ciągu.

Do dawnych sposobów wychwytywania wszystkich naszych nieostro-żności doszedł nowy, bynajmniej nie obojętny. Niemcy i Niemcy wiedzą- o tym również, że niektórym ludziom udało się uciec z obozu w Prusz-kowie czy nawet z transportu do Rzeczy. Ludność miast, miasteczek,

wsi, dokąd docierają ci nieszczęśliwi, organizują dla nich oparcie i pomoc. W związku z tym g-p-o wypuściło nowe bandy konfidentów, podających się za uciekinierów z Warszawy czy Pruszkowa czy transportów. W obecnej sytuacji bardzo łatwo zdobywają ci osobnicy zaufanie, w następstwie czego idą rozmowy o treści politycznej, wojskowej, nazwiska, miejsca postojów oddziałów AK itd. Już dokonano kilku ciężkich aresztowań po danych rodzin, które w ten sposób miały się podejść. Z ubiliły siebie i wskazały drożę do dalszych aresztowań.

Obowiązek ludzki, nie tylko już obywatelski, nakazuje przyjść z doraźną pomocą każdemu człowiekowi zbiedzonemu, zniszczonemu, ale słowo Warszawa wypowiedziane przez człowieka obcego nie może być kluczem otwierającym nasze najgłębsze tajemnice. W obliczu różnego niebezpieczeństwa zwracamy uwagę na konieczność spotęgowania czujności-konspiracyjnej.

Uchodząc z Warszawy potrzebna jest pomoc i tej nie wolno odmawiać ani skąpić. Nieznajomych kierować do instytucji powołanych dla organizowania pomocy dla zniszczonej ludności, dla rozmów o treści wojskowej jest miejsce tylko wśród ludzi związanych wspólną pracą woj-skową i tylko w rozmiarach i formie potrzebnej dla tej pracy.

-----000-----

SPRAWY POLSKIE NA OBCEZIENIE

OBŁADY RZĄDU.- 30 września prezydent odbył kilkunastogodzinną konferencję z członkami rządu i premierem na temat aktualnych zagadnień politycznych.

Dnia 30 odbyło się posiedzenie Rady Ministrów pod przewodnictwem prem. Mikołajczyka, na którym uchwalono z mianem dekretu p. prezydenta o organizacji władz wojskowych o h-i projekt p. ministra przemysłu i handlu o op budowie miasta-stol. Warszawy. /Zadanych bliższych danych co do treści dekretów nie podano/.

F. Prezydent przyjął w dniu 6. 10. ambasadora polskiego przy rządzie francuskim.

GŁOSY O POLSCE.- W Izbie Gmin plk. Mitchell wygłosił długie i serdeczne przemówienie na temat wojska polskiego walczącego na zachodzie. Wielu szczegółów nie można jeszcze ujawnić - ale ujawnienie ich napełni otuchą wszystkich Polaków walczących w szeregach ze znicą i w Kraju w podziemiach. Jest to opowieść zdumiewającego heroizmu nie dająca się porównać z niczym nawet w pełnej bohaterstwa historii Polski.

Socjalistyczny "Daily Herald" komentując atak przewodniczącego PKWN na gen. Bora stwierdza między in.: Komitet zorganizowany pod egidą Moskwy grozi ukaraniem gen. Bora, którego oddziałom rządu brytyjski pomagał. Brytyjska opinia publiczna a zwłaszcza socjaliści są tym zaniepokojeni. PKWN mądrzejby postąpił gdyby się inaczej odnosił do gen. Bora. Rząd sowiecki winien wpłynąć na stanowczym kierunku na Komitet.

KONGRES.- Kongres ligi religijnej polskiej odbył się 27-28. 9. w Cleveland z udziałem 400 polskich katolickich delegatów. Kongres zwrócił się do rządu USA z wezwaniem, by bronił słusznym interesów-Polski, oraz jej suwerenności i nieetykalności terytorialnej, zgodnie z zasadami Karty Atlantycznej.

WOJSKO POLSKIE W HOLANDII.- Koresp. F. F. a podaje opis walk polskiej dywizji pancerniej we Francji i Belgii. Dywizja miała więcej sprzętu niż cała armia polska w r. 1939, aspaniale oznaczyli się saperzy --

polscy, którzy budowali most na Sommie.

W czasie walk o dolny Ren 27.9. Niemcy atakowali przepływających żołnierzy. Poległ m.in. d-ca batalionu polskiego.

---o---

DYMISSJA GEN. KAZIM. SOSNKOWSKIEGO - GEN. BÓR-KOMOROWSKI NACZ. WODZEM. ---

30.9. p. Prez. Wł. Raczkiewicz przyjął gen. dyw. K. Sosnkowskiego i wręczył mu pismo zwalniające ze stanowiska Nacz. Wodza w orzmienu następującym: "Na podstawie art. 13 p. II ustr. d. ust. konstyt. zwalniam Pana Pana Generale ze stanowiska Wodza Naczelnego".

Równocześnie otrzymał gen. Bór-Komorowski pismo nominacyjne oparte na tym samym art. ust. konstyt. Ponieważ Wódz Naczelnny znajduje się w tej chwili jeszcze w Polsce, do chwili przyjazdu jego do siedziby rządu zastępuje go Prezydent Rzplitej w zakresie nominacji i prawa łaski. Natomiast administracja i sądownictwo spoczywa w rękach min. Obrony Nar. gen. Kukiela, sprawa zaś koordynacji z d-ctwami sprzymierzonymi - w rękach gen. Kopańskiego.

Pan Prezydent wydał rozkaz do żołnierzy dotyczący zmian na stanowisku Naczelnego Wodza. M.in. mówił: "Pamiętajcie, że ludzie zmieniają się, ale niezmienną zostaje powinność żołnierska".

Wyjątek z ostatniego rozkazu Naczelnego Wodza Naczelnego gen. Sosnkowskiego: "Żołnierzu Polski! Nie szczędziłeś krwi własnej i ofiar, dając je rządowi dla sprawy polskiej. Nie poto walczyłeś w r. 1939 z nawałą nieprzyjaciela, nie poto krew Twoja zrosiła fiordy Norwegii, pola Francji i Holandii, nie poto umierasz na gruzach Warszawy - by z ziemi, o którą walczyłeś - czynić ofiarę tym, którzy jej żądają. Pójdziesz żołnierzu nadął drogą, którą ci wskazuje powinność żołnierska. Żołnierzu Polski! Najwspanialszy żołnierzu świata! Jeszcze Polska nie zginęła. Jej sprawa musi zwyciężyć! -----

-----oOo-----

NA ZIEMIACH RZECZYPOSPOLITEJ
=====

Armia Krajowa w walkach na Podkarpaciu.

Ciężkie walki jakie musiały stoczyć nasze oddziały bojowe w rejonie myślenickim miały swój początek w dniu 12 września od jednej z wsi, gdzie przybył drobny oddziałek niemiecko-ukraiński w celach rabunkowych. Napad na polską ludność spowodował akcję jednego z naszych oddziałów, któremu przysłały z pomocą inne. Ludność wykazywała żywe zainteresowanie walkami i dawała pomoc w pierwszej chwili napadci udzieloną. Jednakowoż ciężkie straty poniesione w cyfryfikacjach wpłynęły bardzo przygnębiająco na nastroje. Zaraz w pierwszym dniu nasza grupa w sile ok. 400 ludzi zmuszona była stoczyć 7-mio godzinną walkę z nieprzyjacielem koło Pcima-Poręby i Wiśniowej uzbrojonym w czołg, parę tankietek, działka itp. któremu w dniu 13 przybyły jeszcze posiłki. W wyniku walki npl cofnął się do Myślenic tracąc 72 zabitych i 120 rannych. Straty własne 9 zabitych i tyleż rannych. Znaczną zdobycz wzięły nasze oddziały w amunicji, granatach i sprzęcie wojskowym. - Nie mogąc dać rady w starciu bezpośrednim, Niemcy w dwa dni później usiłowali otoczyć nasze oddziały dwukrotnie, dysponując siłami raz ok. 4000 ludzi to znów blisko 7000 ludzi. Obławy te nie udały się, gdyż nasze grupy bojowe wycofały się w inne rejony.

rejon

rejon

rejon

Z zemsty spacyfikowali Niemcy 7 wsi, w tym najczęściej dotknięty był Lipnik, Lisniowa i Smykanie /przyczym ta ostatnia miejscowość nie miała żadnej styczności z partyzantami/. Lipnik spalono cały, w Smykaniu zamordowali pijani SS-mani i kłmucy 49 ludzi, w Lisniowej do 100 osób. Na wsiach Glińców, Radziechowice, w okolicach Łysiny szczególnie się mścili po gromy bezbronnych kobiet i dzieci, gdyż tam toczyły się walki naszych oddziałów bojowych.

Inną próbę otoczenia oddziałów Armii Krajowej próbowali Niemcy przeprowadzić w rejonie lasów jasielsko-tuchowsko-ryglickich, dysponując siłą przeszło 2000 ludzi dla dokonania osław. Zamierzenia to nie osiągnęło skutku; ani jedna z naszych grup nie dała się otoczyć i nie podjęła walki ze względu na nieprzewidziane w swych rozmiarach represje na niewinnej ludności.

SABOTAŻE: - W ostatnich dniach ruch kolejowy na Podkarpaciu doznał większych przerw z powodu wysadzenia mostów k. Mazany Dolnej. Uprzednio w ostatnich 10 dniach września linia kolejowa Muszy na-Orków była wielokrotnie przerywana. Wiele oddziałów niemieckich musiało się wyładować w Muszynie zamiast w Słowacji. 20.9. na linii Koniecpol-Złoty Potok najechał pociąg towarowy na mine, a taki sam los spotkał jadący na miejsce pociąg transportowy. W ostatnich dniach września linia kol. Zakopane-Chabówka /którą idą transporty wojskowe do Słowacji/ była w paru miejscach uszkodzona. Pociągi chodziły 14-28 godzin. Duży sabotaż k. Kasiny. - 26.9. pomiędzy Jordánem a Chabówką został wysadzony w powietrze most kolejowy podczas przejazdu Niemców ewakuowanych ze Słowacji.

SOWILETY W RZESZOWIE. - Od wiarygodnego świadka otrzymujemy wiadomości o poczynaniach Sowietów na terenie Rzeszowa. Utworzono tam milicję porządkową z miejscowych członków PPR oraz nadrzedną milicję bezpieczeństwa z łuselskich komunistów. Milicja ta prowadzi wywiad, prócz tego obstawili już swoimi ludźmi czelowe stanowiska. Na tomiast gorliwi wyznawcy komuny spod znaku PPR są obecnie wybitnie niezadowoleni. Okazuje się dowodnie, że nie mają pojęcia o społeczeństwie. Treścią PPR to murzyn, który zrobił swoje w czasie przygotowań do wkroczenia Armii Czerwonej. Murzyn może odejść, na jego miejsce przyjdą nowi partyjnicy czerwoni przysłani przez PAMN. Stąd wśród członków PPR budzi się wiara w samodzielność i niepodległość Polski oraz obawy przed naszymi oddziałami bojowymi.

WIEZIENIA I OBOZY. - 28.9. ok. 400 więźniów wywieziono z Montelupich w Krakowie do Bawarii do obozów koncentracyjnych. Pozostałozaledwie kilkadziesiąt osób, które są przeznaczone do śledztwa lubna rozstrzelanie. O warunkach sanitarnych świadczy fakt, że na Montelupich i Helclów wybuchła epidemia czerwoni.

Z Płaszowa wywieziono 12 wagonów Polaków do Oświęcimia i 15. tysięcy Żydów do robót do Mathausen i do różnych obozów w Rzeszy. W związku z prowadzoną już likwidacją obozu w Płaszowie w ostatnich dniach września spalono dwa baraki wraz z ludźmi /jeden żydowski/.

W Krakowie w barakach na lotnisku w Rakowicach utworzono nowy obóz w którym obecnie przebywa do 2 tysięcy więźniów z Płaszowa. Są to przeważnie ludzie uchylający się od robót fortyfikacyjnych. Zatrudnieni są 10-12 godz. dziennie w warunkach bardzo ciężkich przyśłodowych porcjach żywności.

W m. Szreniawa na miejscu budynków pofabrycznych jest mały obóz pracy dla Polaków. Najbliżej mieszkający w Froszowicach zwrócili się do kmdta obozu, prosząc o pozwolenie dostarczania więźniom żywności. Niemiec brutalnie odmówił grożąc na przyszłość represjami.

RABUNEK I BRUTALNOŚĆ. - W strefie przyfrontowej okupant stosuje system niszczenia ludności wszystkimi sposobami. Codziennie ---

przybywają do Tarnowa pociągi z ewakuowanymi z pow. dębickiego pod silną eskortą. Młodych mężczyzn wśród nich nie ma, gdyż zostali za trzymeni do robót, lub poszli w las. W Tarnowie gromadzi się wysiedlonych na terenie rzeźni i po odebraniu im resztek mienia pozwala wracać do domów, gdzie już oczywiście wszystko wyrabowało wojsko. SS-mani, żandarmeria i policja kontroluje opuszczone domy i strzela do odnalezionych poszczególnych ludzi. Do piwnic nierzadko wrzucają ręczne granaty.

Wsie niektóre w pow. tarnowskim i dębickim otrzymały nakaz by mężczyźni od 16-45 lat zgłosili się do robót fortyfikacyjnych. Roboty te, jak się dowiadujemy, prowadzone są na pierwszej linii frontu pod ogniem artylerii sowieckiej. Poza tym ludność polskiej używa się do wynoszenia rannych w ogniu art., noszenia amunicji itp. Straty wskutek tego są bardzo duże, gdyż i Niemcy strzelają do "opornych" przy tej pomocy.

W Tarnowie przygotowuje się "ochotniczy" pobór mężczyzn od 18-45 lat do robót fortyfikacyjnych w Rzeszy. Pobór ten może objąć 7 tys. ludzi.

BRANKI I REPRESJE: Ostatnie dni września zaznaczyły się wzmożonymi akcjami policji niem. na ulicach Krakowa. 29.9. wielka obława na "tandecie" dała w wyniku 300 złapanych mężczyzn, których zaraz odstawiono do robót w Zakrzówku. Zostali oni zkoszarowani. W tymże dniu przeprowadzono silną kontrolę na ul. Zwierzynieckiej, wśród mężczyzn i kobiet. Parę dni przedtem były branki w tramwajach.

Kraków jest pod znakiem fortyfikacji wewnątrz miasta, budowy bunkrów, zamurowywania narożnych większych budynków, jakoteż i robót fortyfikacyjnych w całej najbliższej nawet okolicy. Za t. zw. mogiłą rogatką buduje się lotnisko na miejscu wysiedlonych sadyb i zniszczonych ogródków. Sympie szanów najbliższej miasta stosuje się przed "strzelnicą" w drodze na Wole Just. Rowy o szanice są już za Mogiłą i Czyżynami, za Bronowicami i w innych okolicach Krakowa. Do prac terenowych jest powołana cała ludność, ostatnio wyszły rozporządzenia przewidujące specjalny rodzaj zwolnień dla pracujących przedsiębiorstw. Kolejno pracownicy górnicy, elektrycy, kolei, poczty, tramwaju itp. jeżdżą po 1/3 ogólnej liczby "na okopy". Ostatnio 2 pociągi w Bieżanowie skierowano wraz z pasażerami do Bochni na roboty. Nikomu nie wolno było opuścić pociągu.

W Bonarce część ludności miejscowej jest zatrudniona przy wyładowywaniu desek do budowy bunkrów.

W miechowskim notują bardzo służe nasilenie łapanek i represji. Zabrano 50% pogłowia bydła rogatego. W Tarnowie bezustanne łapanie.

NIE TYLKO U NAS RABUJĄ. - Ze Słowacji przy oża obecnie Niemcy - wszystko co się da, a przede wszystkim wiele sprzętu z magazynów wojskowych i rozbitych oddziałów słowackich. Wszystko ten towar idzie przez Zakopane na Kraków.

JAK WYSIEDLANO JASŁO ? - 15 września od godziny 6 rano po- częto ewakuować ludność miejską nie wyłączając starców i dzieci. Czasu pozostawiono bardzo mało. Po wyrzuceniu ludności, kompanie SS i wojska przeszukiwały domy w celach rabunku - kogo zastały jeszcze na miejscu - tego likwidowano jako partyzanta. Miasto uprzednio bardzo ucierpiało wskutek nalotu sow. 10 wagonów rannych wywieziono do szpitala do M. Sącza.

UKRAIŃSKIE ŁAJDACTWA. - Wszędzie, gdzie dokonują Niemcy pacyfikacji, ukraińskie oddziały zaznaczyły się najkrwawszymi gwałtami na ludności polskiej. W czasie pacyfikacji w Skalmierzu - dokonywa

-no gwałtów na kobietach i nieletnich dziewczętach. Łamano ręce i nogi, palono żywcem w stodołach, lub umęczonych wrzucano do wody. Jednej z ofiar wbito gwóźdź w szczękę i powieszono go.

Osobny rozdział okrucieństw dokonywanych na ludności cywilnej starego Miasta i na Woli. Po zajęciu zniszczonej Woli ukraińcy wyciągali Polaków ze schronów i masowo rozstrzeliwali. W szpitalu na Woli wymordowano personel i chorych w liczbie 300 osób.

W Opatowcu władze niemieckie były zmuszone oddziały ukraińskie rozbroić i wysłać do Miechowa. W teren przybyło 100 nowych ukraińców.

TULACZYM SZLAKIEM.- Kapitulacja Warszawy spowodowała nową wędrówkę ludności ze schronów zburzonego śródmieścia tym razem dokonywaną pod opieką Czerwonego Krzyża. Szereg transportów kieruje się do miast Małopolski Zach. i na wsie, gdzie trudności pomieszczenia i ubrania będą nie mniejsze niż w miastach. Do Bochni i tak już przepełnionej uchodźcami z Dębicy, Jasła, Krosna itd., skierowano do 6000 uchodźców, do Kalwarii Zebrz. dwa transporty po 4000 ludzi. W przyszłym numerze podamy w tej kwestii szczegółowsze dane.

-----000-----

~~~~~  
**UWAGA RADIOSŁUCHACZE !** - Mówi "Londyn" fałszowany. 1.10. o godz. 19.45 - 20.15 słychać było w zakresie fal krótkich tuż obok fali Londynu następujące słowa: "Tu mówi Londyn i dalej komunikat OKW o nieco zmienionej treści. Speakerami byli mężczyzna i kobieta o głosach podobnych, jakie słyszemy często w radio krakowskim. Ow "Londyn" znajduje się w Krakowie lub blisko niego. Zwracamy uwagę na ten nowy trick niemiecki. Należy specjalnie starannie chwytac nasłuch, aby uniknąć radiowej dywersji ! ~~~~

---0---

**Z OSTATNIEJ CHWILI...**  
=====

**Żałoba narodowa**  
+++++

W rozkazie z dnia 4.X.1944 min. Obrony Narodowej gen. Kukiel zarządził na polecenie Prez. Raczkiewicza **d w u t y g o d n i o w ą ż a ł o b ę n a r o d o w ą** od dnia 2 października. Żałoba narodowa obowiązuje nie tylko wojsko. Obywatele polscy winni się wstrzymać od wszelkich zabaw i rozrywek.+++++

-----o0o-----

~~~~~  
"Warszawa, jeśli ukłękła, to tylko poto, by się schylić po koronę, która się z głowy zsunęła i u stóp leży. Dziś Warszawa po raz drugi chyli się, by podjąć znów męczeńską koronę". /Dzien.Pol.iDz.Łoł/

---0---

Przegląd wydarzeń politycznych

Polska i świat w ocenie mowy prem. Churchilla. Wielkie przemówienia prem. Churchilla w Izbie Gmin kończyły i zamykały lub otwierały nową fazę w dziejach współczesnej wojny. Bez ogródek odsłaniał premier zarówno trudności i klęski, jak i drogi triumfu, którymi idą Sprzymierzeni. Ostatnia mowa z 28 IX 44 wygłoszona bezpośrednio po konferencji w Quebec obok momentów nie ukrywających bynajmniej czekające świat trudności, wnosi pierwiastek wikszej ufności i niedalekiego już triumfu zwycięstwa.

Specjalnie mocno podkreślił mówca sprawy polskie, który to ustęp cytujemy w całości:

"W Brytanja i USA podzielają pragnienie Stalina silnej, suwerennej i niepodległej Polski. My, którzy jesteśmy jedynym wielkim i niezwyciężonym narodem, który wypowiedział wojnę Niemcom z powodu Polski, żywimy uczucia sentymentu i przyjaźni wobec Polski. Ustępstwa terytorjalne ze strony Polski są niezbędne. Rosja, której armja jedynie może wywolić Polskę, ma po tym, czego doznała z rąk Niemiec prawo do bezpieczeństwa od zachodu i sąsiedowania z przyjaznym narodem. Mamy prawo ufać, że będzie nam zaoczczędzony tragiczny widok dwóch rywalizujących rządów, jednego uznanego przez Rosję i drugiego, za którym wypowiadają się zdecydowanie mocarstwa zachodnie. Pokładamy wielkie nadzieje w prem. Mikołajczyku, godnym następcy gen. Sikorskiego, który wierzy szczerze w porozumienie z Rosją. Pragnę przypomnieć członkom Izby ciężką odpowiedzialność, jaką by wzięli na siebie przez nieuważne wypowiedzi, które mogą przynieść szkodę naszym sprawom i interesom polski Wbrew tym, którzy doszukują się trudności w sprawach polsko-ros, żywię zdecydowane przekonanie, że powstanie rząd Jedności Narodowej, uznawany przez wszystkie państwa i ziszcí się w ten sposób warunek powstania silnej, niepodległej i suwerennej Polski. Rząd bryt. prowadził długie i wnikliwe rozmowy z rządem polskim, oraz częstą i intymną korespondencję z rządem rosyjskim. Nie widzą powodu, dla których nie miałyby dojść do takiego rozwiązania, któreby zapewniło Rosji bezpieczeństwo, a narodowi polskiemu przywróciło niepodległość i suwerenność, do których nigdy nie przestał dążyć w długich i bohaterkich walkach."

Stosunek mocarstw zachodnich do Rosji układa się w świetle mowy w dalszym ciągu pod znakiem zupełnej przyjaźni i porozumienia. "Marszałek Stalin z gorącym uznaniem wyraża się o zwycięstwach na zachodzie, tak, że czuję się zobowiązany przypomnieć, o ile więcej wiązała armja sow. czy też zniszczyła dywizji niemieckich, aniżeli uczyniły to wojska sprzymierzonych na zach. froncie." Podkreślono również, że przyszłość świata zależy od przyjaznych i pełnych zaufania stosunków między trzema mocarstwami, a zupełne porozumienie wymaga jeszcze jednej konferencji i to z udziałem Stalina.

Najbardziej pozytywnie układa się w przyszłości sprawa Francji, którą mocarstwa zach. również pragną widzieć silną i niepodległą, oraz związaną z nimi sojuszem. "Mam nadzieję, że niedługo zasiądzie Francja wśród mocarstw europejskich. Podczas ostatniego mego przemówienia podkreśliłem konieczność wzięcia ze strony Francji udziału w rozwiązywaniu zagadnień granicy nadreńskiej oraz w omówieniu uregulowania kwestji niemieckiej. Podobnie ciepłe słowa wypowiedział Churchill pod adresem Włoch. "Zupełne rozwiązanie sprawy włoskiej nie może mieć miejsca, póki Włochy pñ. nie zostaną uwolnione, ważną jest również sprawa jedności wł. rządu."

Niemcy i ich wasale: Przyszłość państw wasalskich, które odpadły już z pod władzy Hitlera może się układać różnie w zależności od ich obec-

nych poczynaniach. Wśród sojuszników, którzy odpadli od Hitlera na najsurowszą ocenę zasłużyła Bułgaria, którą dopiero wypowiedzenie wojny przez Rosję skłoniło do zwrócenia się przeciwko Niemcom. "Bułgarzy to najwięksi zbrodniarze woj., będą musieli długo czekać i dobrze się zasłużyć zanim będą przyjęci do rodziny wolnych narodów". W pełnym zrozumieniu tragedii ucisk ten pęknie naród węg. zwróci się przeciwko tym, którzy go prowadzą do zguby. - Ze współczuciem ocenił Churchill sytuację Finlandji, którą niszcza cofający się Niemcy. Finlandja i Rumunia otrzymały nader łagodne warunki ze strony Rosji.

Przyszłość operacyj wojennych na kontynencie przedstawia się wedle słów premiera bardzo pozytywnie, zaś straty zadane Niemcom są nie do wyrównania. Z dużych trudności, jakie czekają jeszcze aliantów wynika jednak niemożność przepowiedzenia dokładnie terminu końca wojny. Znaczący wojskowi przewidują jej zakończenie w roku bieżącym, ostrożny zawsze i raczej pesymistyczny w ocenie Churchill mówi, że przeciągnie się ona poza ten rok na kilka miesięcy następnego. Przewiduje on obronę Niemiec systemem partyzantki i dłuższą jeszcze wojnę ze zbrodniarzami woj. na terenie Rzeszy. Do zwycięstwa aliantów przyczyniają się szalone błędy strategiczne niemieckie "kaprańskiego geniuszu Hitlera". Rozproszył on swoje siły, tak, że nie można ich zgromadzić w chwili decydującej. Niespotykana rozrzutność sił ze strony Hitlera przyczynia się do naszych zwycięstw.

Mowa Churchilla to opis zwycięskiego pochodu aliantów. W tym pochodzie narazie wszyscy są potrzebni, najbardziej Rosja. Dlatego narazie o niej wypowiedziano tyle pozytywnych słów, rozwiązanie "trudności" odkładając na przyszłość.

Eden o sprawę polską. 29 IX mian Eden oświadczył w Izbie Gmin, że nad żadnym zagadnieniem rząd bryt. nie pracował tak usilnie, jak nad sprawą Polski. Posłowie zapytywali, czy konferencje w Teheranie i Moskwie uświadomiły Rosję dość jasno jak wielką wagę przywiązuje W. Brytania do usunięcia zagrożeń polsko-sowieckich. Na to Eden odpowiedział, że na tych i na innych konferencjach rząd bryt. podkreślił to swoje stanowisko. "Jeśli chodzi o wschodnie granice Polski, to nie było jeszcze w historii bardziej skomplikowanego zagadnienia." W ciągu tej samej dyskusji pos. Gallacher przy sprawie polskiej przerwał Edenowi uwagę, że należy skończyć raz na zawsze ze sprawą "korytarza polskiego". Eden przyznał mu rację podkreślając, że Polska otrzyma szeroki dostęp do morza. Posłowie /Edw. Griegg/ podkreślił, że wszystkie narody winny wziąć udział w okupacji Niemiec.

Jakimi drogami pójdą sprzymierzeni włączyć Rzeszę? W ostatnim przeglądzie tyg. Cyrilli Falla przedstawia możliwości głównych uderzeń sprzymierzonych na Rzeszę. Są one następujące: z frontu rosyjskiego: na prawym skrzydle droga do Berlina przez Kruszyńsk, na odcinku centralnym przez Wrocław i Lipsk do Berlina, a na lewym skrzydle przez Budapeszt do Wiednia. Z frontu zachodniego: Z prawego skrzydła uderzenie na Stuttgart, w centrum na Dusseldorf, do Hannoveru, lewym skrzydłem przez Osnabrück do Hannoveru. Na froncie włoskim najprostszą drogą byłaby przez Brenner i Innsbruck do Monachium - jest ona jednak możliwa tylko przy zupełnym załamaniu się oporu niem. Jeśli do tego nie dojdzie pozostaje trasa z Treviso na wschód. Front włoski jest jednak drugorzędą pozycją i podporządkowuje się frontom głównym wschodniemu i zachodniemu.

Grecja się wyzwala. W ostatnich tygodniach oczyszczony został Peloponez oraz szereg wysp. Na terenach oswobodzonych władzę w imieniu rządu będzie wykonywał gubernator wojskowy. Gdy już Ateny będą wolne, będzie tam rząd grecki. Siły zbrojne greckie zostały podporządkowane rozkazom gen. Wilsona głównodowodzącego rej. Korza Śródziemnego. Gubernator

tor został już mianowany, i uznany przez dowodzących obu grup partyzanckich.

Konferencja między W. Brytanią, Rosją i USA w sprawie organizacji bezpieczeństwa światowego została zakończona. Delegaci wszystkich 3 rządów wydali komunikat, stwierdzający, że uzyskano porozumienie co do schematu planu bezpieczeństwa światowego i środków realizacji.

Prez. Roosevelt ogłosił program rządu USA na najbliższą przyszłość, składający się z 8 punktów. Przewiduje on poddanie Niemiec przemysłu kontroli, która uniemożliwi wykorzystanie go dla celów wojny. Wojna gospodarcza z Japonią będzie prowadzona. Dla sojuszników przewiduje się pomoc w ramach ustawy "Lend-Lease".

Czy na drodze do upaństwowienia? Komisja dla spraw gospodarczych Kongresu Związków Zawodowych W. Brytanii uchwaliła, że winny być upaństwowione: transport, węgiel, żelazo, gaz, elektryczność i stal. Całe życie gospodarcze W. Brytanii winno być poddane pewnej kontroli państwowej.

== =

Z m o s k i e w s k i c h a u d y c j i .

== =

Wyszło szydło z worka. Nominacja gen. Bora-Komorowskiego Naczelnym Wódcą wywołała znów burzę w PKWN. Przewodniczący Komitetu w wywiadzie prasowym w Moskwie oświadczył, że głównodowodzącym winien być zostać: Rola Piłsudski. Ale to jeszcze mało. "Prawda" stwierdza bowiem, że sytuacja jest zbyt poważna, aby ją można było rozwiązać przy pomocy zmian personalnych. Chociaż najwidoczniej o wiele więcej niż zmian tek ministerialnych i Naczelnego Dowództwa. - Londyn jest najwidoczniej zaskoczony i zdziwiony napaścią na twórcę Polskiej Armii Krajowej, uznanej przez Sprzymierzeńców jako kombatantki.

Krokodyle łzy. Kapitulacja Warszawy została uczczona długimi audycjami radia lubelskiego. Oprócz wyrazów bólesci tych co stali po drugiej stronie Wisły i pomóc nie mogli //!// słysząc argumenty o bezowocności napaści ofiar. Dziwnie pokrywające się z komentarzami panów od "Przekonu". Powstanie wybuchło w chwili nieodpowiedniej, gdyż najważniejszym momentem byłoby zajęcie przez czerwoną armję całej Pragi. "Walczyła wroga nam Armja Krajowa, a przecież wszyscy żołnierze mieli tylko jedno pragnienie-pomoc. Koncentryczne ataki Niemców utrudniały zdobycie W-wy uderzeniem frontalnym. Powstanie upadło, bo było nieprzygotowane, niezgodnione z czerwoną armją itd. Warszawę można zdobyć tylko przez okrążenie i ujęcie w kleszcze." - Niebrak też zarzutów, że to nie Warszawa kapitulowała, tylko Armja Krajowa z płk. Bonterem, który zastępował stale nieobecnego gen. Bora i wolał oddać się w ręce Niemcom, a ludność cywilną wydać na łup Gestapo - niż przeprawiwszy się przez Wisłę połączyć się z czerwoną armją. Napaści na D-ców Armji Krajowej posuwają się do tego, że gen. Bora nazywa się zbrodniarzem, czyniąc waraźną aluzję... że miejsce jego pobytu jest znane Komitetowi. wobec faktu wyznaczenia przez Niemców 8 milj. zł. za wydanie Gen. Bora - także oświadczenie ma posmak denuncjacji.

Z powyższymi "argumentami" niema co nawet polemizować. Bo i co mówić o takich strategach, którzy w ostatnim dniu śmiertelnych walk Warszawy - dopiero mówią, że miasto zdobyć można tylko przez okrążenie. Nie wiedzieli o tym wtedy, gdy były uzgadniane z pocz. sierpnia wspólne plany i punkty rzutów w mieście? Czy nie wiedzieli o tym będąc już na Pradze?? "wojsko Polskie" idące z pomocą stało 2 tygodnie na Pradze, a Armja Krajowa miała się przeprawić w odwrocie, narażając się na niechybne zniszczenie, aby tylko połączyć się za Wisłą z czerwoną armją? Komu łatwiej było się przeprawić? Niema chyba dowódcy, któryby śmiał wydać tak nonsensowny rozkaz.

Gen. Bór wytrwał na posterunku do ostatnich chwil obrony Warszawy. A teraz jako Wódz Naczelny dotrze do Londynu i żaden Komitet mu w tym nie przeszkodzi..

== =